

COM EXPLICAR L'ÈXIT DE HAMAS?

Grégoire Lalieu i Michel Collon

10/03/2009

www.michelcollon.info

Pels grans mitjans de comunicació, el tema és clar: Hamas és un grup terrorista, integrista i fanàtic. Però, aquest moviment va guanyar les últimes eleccions i la seva popularitat no deixa de créixer entre els palestins. Per què? Li preguntem a Mohamed Hassan, autor de "Iraq enfront la ocupació", i un dels millors especialistes sobre Orient Mitjà.

Què és realment Hamas?

Hamas neix d'un dels moviments polítics més vells d'Egipte, els Germans Musulmans. La paraula "Hamas" significa el despertar, i fa referència a quelcom que està en erupció... És un moviment nacionalista islamista que es podria comparar al grup nacionalista irlandès que va fer front a la ocupació britànica, i que es va desplegar a partir de 1916 com a moviment de resistència, l'Irish Republican Army. Com que els irlandesos eren catòlics i els colons britànics protestants, l'inquilí va intentar fer una guerra de religió. La religió pot utilitzar-se per mobilitzar a un poble per una causa.

Quin context històric explica l'aparició de Hamas?

Per comprendre-ho, hem de tenir en compte diferents esdeveniments històrics. El primer, és la guerra dels Sis Dies que va desacreditar el nasserisme al 1967. Nasser, era un President egipci que va fomentar una revolució àrab per la independència i el desenvolupament, però arrel de la severa derrota que li ocasionà Israel, la seva ideologia va perdre influència. Després de la seva mort, Egipte i Israel van entrar novament en conflicte a la guerra d'Octubre, al 1973. Egipte i Síria volien recuperar territoris sota la ocupació israeliana. Finalment, Egipte i Israel van firmar un acord, però aquest esdeveniment va marcar una profunda divisió en el món àrab entre els països que estaven disposats a acceptar les condicions israelianes i els que volien resistir com Síria, Algèria, Iraq... per suposat, la qüestió palestina continuava sent un element crucial en aquests conflictes. La resistència a Israel, d'altra banda, havia conduït a la formació de la OAP, la Organització per l'Alliberament de Palestina, aquesta organització va ser creada amb la finalitat de reunir els diferents moviments rebels per combinar els seus esforços. Abans de negociar amb aquesta organització -en els anomenats Acords d'Oslo-, Israel la considerava com un grup terrorista i li va inflingir diverses derrotes que poden explicar l'aparició de Hamas.

La primera derrota, va ocórrer amb el denominat "Setembre negre" de 1970. La OAP tenia el seu quarter general a Jordània on el rei Hussein va negociar un pacte amb Israel per reprimir brutalment la insurrecció palestina. La OAP aleshores es va veure obligada a fugir cap a Beirut. La segona derrota important, va ocórrer al 1982. Israel va atacar el Líban i la majoria dels combatents de la OAP van haver de marxar molt lluny de Palestina. La direcció general de la organització es va establir a Tunez. És en aquest context particular que arriba la primera Intifada al 1987. La Intifada va ser un aixecament

popular en reacció a la ocupació israeliana que va començar a Gaza i que va continuar a tota Palestina. Com he dit, la OAP se situava molt lluny en aquest moment. Hamas, al contrari, es trobava a Palestina i va participar de la Intifada. Aquest esdeveniment marca l'arribada d'aquest moviment que va començar a les presons!, que eren considerades com un lloc de càstig. Però, després de l'empresonament dels resistents de la Intifada, aquesta situació va canviar degut a que és a les presons on Hamas començà a reclutar i a desenvolupar-se com a organització. Amb la Intifada, Hamas es va donar a conèixer davant la opinió pública de Palestina, Israel i davant la comunitat internacional.

Com reacciona la OAP davant la Intifada?

Amb la Intifada, la OAP es va dividir en dues ales: la més forta -la base de la qual es trobava a Tunes- era la que volia continuar amb la resistència; i una altra -menys important- la que volia negociar un acord. Els membres d'aquesta fracció s'ocultaven i no van tenir el valor de defensar les seves opinions fins els Acords d'Oslo, on es manifestaren oficialment, i es tornaren més forts. Arafat era un dels estrategues d'aquesta última, qui després del final de la primera Intifada, utilitzà les diferents corrents palestines amb la finalitat de dur la OAP a territori palestí.

Quines eren aquestes corrents?

Primerament hi havia els que desitjaven seguir el combat contra Israel sense cap concessió, als quals Arafat havia de marginar per obtenir alguna cosa. Després hi havia els que volien capitular, i que són els qui dirigeixen el Govern palestí avui; i -finalment- la burgesia, que desitjava obtenir benefici d'una negociació, a aquests Arafat els va utilitzar per obtenir el que volia. Aquest procés ens condueix als Acords d'Oslo al 1993, que van permetre a la OAP tornar novament a Palestina, però a part d'això, la resta fou una gran derrota. Els palestins van acceptar un 22% de les seves terres. No hi ha cap acord a la història que confereixi a una part sols el 22% del que demana! La OAP deixa de ser considerada com una organització terrorista i guanya el reconeixement d'Israel, però no aconsegueix millorar realment la situació a Gaza i Cisjordània. No es va mencionar res en l'acord per posar fi a la colonització israeliana, aquest element va desacreditar a l'autoritat palestina davant la població i també va contribuir a l'èxit de Hamas com a moviment de resistència. Un altre component important, és el fet de que l'autoritat palestina, que rebia fons d'Occident, es va convertir en una organització corrupta. Res indica que Hamas tingui aquest problema. D'una banda, les seves principals fons d'ingressos procedeixen d'un sistema basat en la caritat del món musulmà, i donat que criticaren durament a l'autoritat palestina sobre el problema de la corrupció, vetllen seriosament perquè això no es produeixi a les seves files.

Com explicar l'èxit de Hamas?

Tres factors expliquen l'èxit de Hamas. El primer, és el manteniment de la resistència i la denegació de tota solució imposada, el que correspon a la voluntat de la població.

El segon factor, és que Hamas exigeix la tornada dels refugiats de 1948 i de 1967. Al 1948, després de la creació de l'Estat d'Israel, es va expulsar a molts palestins del territori. Amb la guerra dels Sis Dies al 1967, aproximadament 300.000 refugiats van anar a Jordània. En l'actualitat, hi ha més de sis milions de refugiats que no tenen el dret a

tornar novament al seu país! En canvi, l'Estat jueu d'Israel acull a qualsevol jueu d'on sigui que vingui: Espanya, Rússia, Etiòpia... Persones que no es van veure mai abans a Palestina! El tema dels refugiats és un element important de les pretensions palestines de les que Hamas se'n va fer portaveu.

L'últim factor que va contribuir a l'èxit de Hamas és l'eliminació en el sí de la comunitat palestina de les persones corrompudes per Israel per obtenir informació. Alguns van ser executats, però la majoria -entre els que s'hi comptaven delinqüents, alcohòlics o traficants- van ser reinsertats mitjançant els programes socials de Hamas. La informació ja no circulava més. És molt important, perquè Israel havia creat una societat palestina corrupta on estaven tots en contra de tots, la qual cosa s'explotava per construir una xarxa d'informació i per establir un determinat control sobre la resistència. Aquesta és una estratègia típica utilitzada per les mentalitats colonialistes. Els britànics la van aplicar a Irlanda del Nord, res de nou. Però Hamas va aconseguir destruir aquesta xarxa, la qual cosa constitueix una gran victòria sobre Israel.

Alguns diuen que Israel va afavorir deliberadament l'ascens de Hamas. És veritat aquesta afirmació?

No, en absolut! No existeix cap prova d'això. Israel va tolerar Hamas esperant que ocorregués un conflicte interpalestí. Volien debilitar la OAP i a Fatah, però no s'esperaven la qualitat, la capacitat i la organització de la que va resultar en Hamas desenvolupant-se d'aquesta manera. Tota potència colonial tendeix a considerar als sotmesos com a nens ingenus.

Com és que un moviment islamista es va tornar tan popular a Palestina?

Sota la ocupació de Gaza i dels altres territoris, no era possible pels palestins discutir obertament o inclús imaginar el seu futur excepte a dos llocs: la mesquita i la universitat. Hamas per suposat ja era actiu en el primer, però de seguida va començar, com qualsevol altre partit polític, a manifestar-se en les organitzacions estudiantils. El mercat s'obre per tots els partits! Aleshores Hamas va reclutar a joves estudiants brillants, que destacaven a la societat degut a la seva dedicació i la seva honradesa. Era fàcil per Hamas convèncer-los, ja que la voluntat de resistir els unia. No hi ha misteri! Hamas expressa obertament el que la població sent en el seu cor. Amb els elements més combatius, els més intel·ligents i els més educats de la societat, Hamas passà a ser una gran organització.

Com van reaccionar les autoritats palestines a l'evolució de Hamas?

Estaven afectades per la corrupció i els escàndols, inclús varis periodistes palestins les van condemnar per això. Arafat era una espècie d'àrbitre entre les diferents faccions, però després de la seva mort, les contradiccions entre Hamas i Fatah es van tornar més antagòniques. Israel va explotar aquestes distensions i va començar a utilitzar a Fatah per popularitzar a Hamas, pensant que aquest no acceptaria participar a les eleccions. Aquesta és la raó per la que van projectar ràpidament posar en marxa un escrutini. Tot el món es va sorprendre de que Hamas acceptés participar, però ningú va estar realment impacient. Pensaven, en efecte, que el moviment, al presentar una manera de pensar dogmàtica i molt limitada, seria superat pel partit majoritari. Contra tota projecció, Hamas

va crear una coalició i va oferir una imatge flexible, molt lluny del que s'hauria pogut esperar d'una organització fonamentalista. En realitat, Hamas desitjava un Estat islamista però la realitat és diferent.

Hamas instaurarà o no un règim islamista a Palestina?

Un règim islamista és l'objectiu últim del programa de Hamas, però s'ha de precisar que no podrà aplicar-lo mai. En efecte, in situ, la organització està basada en un moviment patriòtic, és necessari saber que la guerra brutal duta a terme per Israel contra Gaza no sols va mobilitzar les forces de Hamas, sinó totes les forces patriòtiques, incloses les de Fatah. Aquesta agressió va unificar al poble palestí.

Hamas pot convertir-se en un moviment més progressista en aliança amb altres moviments?

Sí, degut a l'agressió israeliana. La idea de que Hamas pugui crear una societat basada en mètodes de produccions islamistes és una il·lusió. Simplement és impossible, per múltiples aspectes, aquesta organització s'assembla a Hezbollah que diu: "El Líban és un país d'una gran diversitat, només representem una fracció i el nostre objectiu és construir amb tots els progressistes libanesos una economia nacional independent". Voldria assenyalar de passada que ningú es qüestiona aquest aspecte en relació a països com Aràbia Saudita.

Quin és el programa socioeconòmic de Hamas?

El seu projecte és una economia capitalista caracteritzada per una intervenció important de l'Estat. Tinguem en compte que actualment, inclús els liberals europeus desitgen una intervenció de l'Estat! Si s'observa Iran, té un règim islamista: amb un sistema capitalista i amb la intervenció de l'Estat, però rebutjant les dominacions exteriors i redistribueixen les riqueses procedents del petroli. Pel que fa a Hamas, és necessari saber que no és el seu programa essencialment social el que sedueix als palestins, sinó el fet de que aquest moviment personifica la resistència. I avui, la resistència és el que compta més pel poble de Palestina.

Quin és el paper de la dona segons Hamas?

La seva visió del rol de la dona és diferent de la teoria a la pràctica. Per què? Doncs perquè a Palestina, la situació és molt difícil, les dones han de treballar per guanyar el seu propi menjar i criar als seus nens. Hamas mai podrà impedir-los que treballin i tampoc forçar-les a tornar al rol de mestresses de casa, a part d'alguns rics països petrolers, ningú pensa d'aquesta manera al món àrab. Com Hamas podria retirar de la societat més del 50% de la força de treball palestina? En realitat, el que no respecta a la dona és el que creu que és possible controlar-la com a un subjecte passiu.

Hi ha diferències culturals entre el món àrab i Occident que no són ben compreses perquè es basen en estereotips. Agafem un exemple, quan van a una llibreria per aquí, troben piles de revistes a les portades de les quals hi apareixen dones rosses semidespullades... Ningú es diu que és desagradable i que a aquestes dones s'hauria de

tractar-les millor. Però quan es veu a una dona que porta vel, es parla d'opressió! Hi ha un doble estàndard i hipocresia a Occident. Per exemple, a Indonèsia, el règim actual va ser establert al 1965 per un cop d'Estat, el que massacrà a un milió de comunistes. En l'actualitat, la majoria de les dones d'allí van cobertes, però ningú s'indigna per la seva situació, ja que aquest país és productor de petroli i s'aliena amb Occident.

Per què Hamas és rebutjat a Europa?

L'Islam no es veu bé a Europa perquè aquesta s'identifica amb el cristianisme, aleshores hi ha un veritable rebuig de la contribució musulmana al desenvolupament de la civilització occidental. En quant que grup islamista, Hamas és mal vist. Però per què una persona, que condemna el sionisme, té un problema amb Hamas? I per què la mateixa persona, que recolza la causa irlandesa, no té cap problema pel que fa a una organització catòlica? Les diferències culturals expliquen això i és un fenomen que es pot observar.

Torno, justament, des d'Egipte, on vaig poder constatar que al creuar el Mediterrani, es canvia de món, es canvia de manera de pensar. No culpo als europeus, que estan marcats per la seva educació i la propaganda d'informació. A més, estem en un sistema on sempre hem d'identificar enemics per justificar la nostra pròpia existència. Però crec que és necessari reflexionar sobre l'equilibri just. Jo mateix, com a marxista visc en un país occidental, per suposat tinc contradiccions amb Hamas o amb Hezbolla. Lamento que la resistència sigui duta per un moviment que pren la seva inspiració en l'Islam, però aquestes contradiccions, actualment, són secundàries. En canvi, sóc completament contrari a persones com Abbas o Mubarak, que són laics però que serveixen als interessos dels Estats Units. Llegeixo les informacions en àrab, conec bé la situació allí i percebo les contradiccions des d'un punt de vista diferent al de l'esquerra europea.

Per què l'esquerra europea no recolza obertament la resistència palestina?

El problema de l'esquerra europea, és que es nega a fer una gran aliança contra l'imperialisme, degut a Hamas, a les dones amb vel i tota classe de pretextos. En realitat, es deixa portar per la gran aliança dels cristians contra l'Islam, torna a entrar en la 'guerra de les civilitzacions' llançada pels ideòlegs americans. Sofreix, molt profundament, aquesta influència, molt més del que es creu. Per què l'esquerra europea no s'irrita quan feixistes cristians, com els falangistes, massacren el Líban? Per part meua, com a laic, vaig recolzar la resistència dels irlandesos contra la ocupació britànica i no tenia cap problema amb el fet de que aquests irlandesos eren catòlics. En realitat, el problema de l'europeu, és que ha crescut en una civilització que té prejudicis sobre els jueus i els musulmans.

Per què la qüestió palestina és tan important pels Estats Units?

Palestina és un petit país que -tot i així- es va convertir en un dels que està en el joc més important del món per dues raons. La primera és que l'Estat colon que va ser creat, ha de ser defensat per les potències imperials, els Estats Units i Gran Bretanya, per tornar-se l'element dominant d'Orient Mitjà. És el mitjà per aixafar el moviment revolucionari democràtic a la regió, si aixafen la causa palestina, impedeixen una aliança del món àrab amb totes les línies de resistència a Iraq, al Líban... Abans, era el Sha d'Iran el que desenvolupava el paper de policia a la regió, els Estats Units havien col·locat una

dictadura militar per servir als seus interessos a la regió. A l'actualitat, és Israel. Un dels exemples més destacats d'aquesta pràctica és la revolució al Iemen del Nord als anys 60. Un cop va ser perpetrat per alguns funcionaris sostinguts per Egipte per instaurar una República democràtica. El Xeic que dirigia el Iemen, fugí cap a Aràbia Saudita. Aleshores, els britànics van organitzar tropes contra la jove República per aixafar el moviment nacionalista àrab i implicà a soldats, entrenats per Israel, per combatre les forces d'alliberament. Israel també va enviar milícies a El Salvador, Sri Lanka, Colòmbia... En realitat, per tot arreu on els Estats Units s'introdueixen, Israel va ser o hi està implicat.

La segona raó que està en joc és Jerusalem com a Ciutat Santa, ja que és la segona ciutat en ordre d'importància per l'Islam. La qüestió mobilitza, aleshores, a tots els musulmans a través del món, i com que Jerusalem també és molt important pels cristians palestins, Israel no l'abandonarà, això seria considerat com una victòria pels palestins i l'Islam. A més, situada sobre la frontera entre Israel i Cisjordània, Jerusalem ocupa una posició estratègica en la política d'extensió israeliana. En realitat, és necessari saber que aquest Estat no té fronteres ben definides. Ni tan sols hi ha una Constitució! Israel té, francament, tots els mitjans per seguir estenent-se.

Massacrant així, salvatgement a Gaza, quin missatge vol transmetre Israel?

El missatge és: "Israel estarà sempre allí, inclús amb armes nuclears i pot imposar-lis el que vulgui".

I això resultarà?

No, perquè de l'altre banda hi ha combatents que ja no tenen res a perdre i que estan disposats a sacrificar-se, cosa que no es trobarà a les files de Tsahal. Amb el seu atac, Israel no va obtenir res de fons, molt al contrari, Hamas en va sortir reforçat d'aquest conflicte. Inclús a Cisjordània, la gent diu que si avui hi hagués eleccions, votarien per aquest partit. En realitat, els que resisteixen guanyen sempre.

Hamas és presentat com un moviment terrorista i integrista. Però des d'un punt de vista sociològic, quina classe de dirigents i militants actius componen Hamas?

S'ha d'entendre molt bé que Gaza és un lloc normal amb gent normal. Però Israel -amb un nou estil colonialista- no autoritza el desenvolupament de l'economia palestina, ja que aquest desenvolupament representa un veritable perill per l'Estat jueu. Gaza té una molt bona base d'artesanía tradicional. Per aquesta raó, Arafat havia declarat al Parlament Europeu: "Si ens ajuden, farem del nostre país un nou Singapur. Si no fan res, això serà Somàlia!" Israel té por d'aquesta economia palestina rival. Aquesta és la raó per la que l'obstrueixen amb la finalitat de mantenir el monopoli. Gaza és una societat urbana amb una població molt activa: intel·lectuals, clero, petita burgesia, associacions femenines, gent de negocis treballant en les importacions/exportacions... Totes aquestes classes componen a Hamas com el moviment nacionalista. També hi ha els camperols, però en una proporció molt petita. Gaza és en efecte un dels llocs amb major densitat de població del món, doncs no hi ha moltes terres per explotar.

Aleshores, Hamas està compost per totes les classes de la societat palestina. Això no condueix a contradiccions en el sí del moviment?

Per suposat, el moviment no és d'una homogeneïtat perfecta, però actualment, uneix a totes aquestes persones entorn a la resistència. Efectivament, la principal contradicció a Hamas es refereix al fet de ser més o menys radical en el combat. Sé que alguns europeus desitjarien que la resistència fos portada per un moviment més progressista, però la història no és una ciència exacta. Comparem amb Indonèsia: el primer moviment anticolonialista va ser "Sarakat Al Islam", un grup islamista creat al 1920 per combatre la ocupació holandesa. En aquest context Lenin va enviar a Indonèsia un comunista holandès, Henk Sneevliet, qui -a la seva arribada-, va trobar aquest jove moviment nacionalista islamista. Què hauria fet vostè en el seu lloc? Henk Sneevliet va decidir treballar amb ells. Era molt pacient i molt astut, el que el va portar a transformar aquest moviment en un moviment comunista que més tard es convertiria en el Partit Comunista d'Indonèsia, el segon en ordre d'importància a tot Àsia. La paciència és essencial en política.

Se'ns pregunta si hi ha comunistes a Palestina. Una aliança amb Hamas és possible com Hezbollah ho va ser al Líban al 2006?

A Palestina i en altres països musulmans, necessiten comunistes específics com aquest holandès; comunistes armats de paciència, visionaris, independents en les seves idees i capaços de desenvolupar la seva tàctica in situ. Els àrabs no tenen necessitat del que jo anomeno els "comunistes fax", aquests comunistes que donen les seves ordres des de l'exterior. Totes les revolucions exitoses han sigut "fetes a casa", però alguns comunistes àrabs estan com el pebrot: roig exteriorment i blanc a dins; vull dir que cadascun d'ells hauria de fer el seu treball en base a les especificitats de la seva regió. És a Palestina, on s'han de buscar els elements més democràtics que volen lluitar contra la ocupació, si aquests elements estan a Hamas, els comunistes han d'apropar-se i treballar amb ells.

Miri, jo puc tenir contradiccions amb la meva dona, els meus fills, la meva filla, el meu gos i el meu gat! Però totes aquestes contradiccions se situen en el sí de la família i he de solucionar-les mitjançant el debat i la negociació. Al contrari, si algú apunta un fusell sobre mi, aquesta serà una contradicció més gran! Els comunistes palestins han de clarificar qui són els seus aliats i qui els seus enemics. Poden tenir contradiccions amb Hamas i els altres partits, però han de superar-les en família, ja que aquestes contradiccions són secundàries en relació al problema que tenen amb Israel.

A l'entrevista anterior, vostè va mencionar la semblança entre Hamas i l'IRA, el moviment catòlic irlandès lluitant per la independència total d'Irlanda. Però l'IRA mai ha pretès instaurar un Estat religiós. Això no és el que bloqueja als europeus progressistes pel que fa al seu recolzament a Hamas?

Els vaig parlar del moviment islamista indonesi. El seu programa màxim era treure els holandesos d'Indonèsia i instaurar un règim islamista, però el moviment va canviar per sí mateix i es va convertir més tard en el Partit Comunista d'Indonèsia. Com evolucionarà Hamas? No hi ha una bola de cristall per dir-nos-ho, com ho he dit abans, la història no és una ciència exacta. Hamas també té un programa màxim, però avui la seva tasca principal és la resistència a l'Estat sionista. Demà, podria tenir una combinació de

diferents factors, com un nou lideratge i noves idees, que podrien fer utilitzar a Hamas el camí d'una revolució democràtica. El fet és que els progressistes -que volen sostenir als palestins- voldrien tenir la garantia completa de que tot anirà bé. Però no hi ha mai garanties completes. Qui hauria pogut predir la decaiguda del partit comunista soviètic que havia realitzat la primera revolució socialista en un país i recolzat a tots els moviments anticolonialistes del món? Ningú havia previst que Arafat negociés els Acords d'Oslo de la manera en que ho va fer. Bé, i aquí on estem: Hamas és la resistència. No els recolzo en les seves posicions sobre la dona, ni en el seu programa econòmic o en les seves idees fatalistes. Els recolzo sobre el punt més important: són un moviment nacionalista de resistents que lluiten in situ. I qui pot dir què serà el que faran demà? Tenim moviments islamistes que es van convertir en agents pro imperialistes a Afganistan o Aràbia Saudita, per exemple. Per què les persones que fan aquestes preguntes sobre Hamas no se les fa també sobre aquests països?

Amnistia Internacional va condemnar a Hamas per l'eliminació d'opositors a la societat palestina després de la guerra. Què poden dir al respecte?

En tota guerra existiran els anomenats: accidents o excessos; però hi ha un problema major: els infiltrats. Una guerra no es resumeix per dispars, també hi ha la dimensió política. Israel no ataca als palestins només amb bombes, els ataca d'igual forma des de dins creant enemics interns. Amb Egipte i Jordània, Israel va crear una xarxa d'informació molt sofisticada, i amb l'ajuda d'aquests països, Israel pretén aixafar la resistència palestina i Hamas. Amb tots els diners que tenen, poden pagar traïdors; aquests infiltrats utilitzen telèfons mòbils i truquen a Egipte o Jordània. A continuació, la informació passa fins a Israel.

L'Estat sionista vol tallar el cap de Hamas per aixafar la resistència. Per arribar a això, ha de saber quina casa bombardejar. Hi ha una cosa molt important a saber: el primer atac israelià es va llançar sobre la comissaria de Gaza a una hora ben precisa, la del canvi de guàrdia. Era el moment exacte en el que hi havia un màxim de policies a la comissaria. Com ho sabia Israel? Gràcies als seus infiltrats. És una guerra, no una festa! Hamas es defensa.

Per què Hamas recentment es va apropiat de les ajudes de la ONU?

Crec que van ser molt astuts al haver fet això. Permeteu-me explicar-ho. Per la UNRWA, i sols per aquesta agència, el menjar i les ajudes entren a Gaza. Israel podia extreure informació tàctica. Un element molt important és que la guerra israeliana es va llançar el 27 de desembre basant-se en els serveis d'informació, que sabien que hi havia molt poc menjar a Gaza en aquest moment. Aquí teniu com ha procedit Israel: en primer lloc, bloquejaren la frontera per garantir que el menjar no tornaria a entrar; a continuació, atacaren, sabent que els palestins no podrien aguantar més de deu dies. Tshal bombardejà els dipòsits de la ONU perquè pensaven que sense menjar, la població es tornaria contra Hamas, però després del dotzè dia de conflicte, la resistència seguia i Israel va aturar el bombardeig dels dipòsits de la ONU. Penso que en el què vindrà, Hamas no deixarà novament que el menjar es cremi sota les bombes israelianes. Aquesta és la raó per la que ells mateixos volen garantir la distribució de l'ajuda.

Per què Hamas continua llançant coets sabent que Israel utilitza aquest argument per la seva propaganda de guerra i que això condueix a la repressió de la població palestina? Els 'Qassam' són útils?

Per a una rata, l'animal més perillós és el gat, no li preocupa el lleó o l'hipopòtam. I pel gat, el menjar més deliciós és la rata. La lògica del Qassam se situa en aquest nivell: els Qassam són una violació de l'embargament i una senyal de rebuig a la concentració dels palestins que viuen en un gueto; és un missatge que envia un poble oprimint: "Encara estem vius i seguirem resistint"; també és un missatge llançat als ciutadans israelians que creuen que el seu exèrcit i el seu Govern poden garantir-los la seva seguretat, però després de 60 anys, la seguretat de la seva nació no pot ser garantida. Molts ciutadans fugen d'Israel per aquesta raó i el Govern -ara- ha de fer front a una crisi demogràfica. Aquesta és la raó per la que els dirigents israelians van fer una guerra per aixafar Hamas. I per tenir bastants jueus i solucionar la crisi demogràfica, fins van anar-ne a buscar a les muntanyes del Perú! Els van convertir al judaisme, després els van portar a la frontera israeliana, a primera línia davant l'enemic. Aquests indoamericans van rebre cases i fusells. Eus aquí els nous colons. El fet és que: no importa qui pot viure a Israel, excepte els palestins!